

<<<HØST ØST-REISEN 1995>>>

Reiseberetning fra de 8 første dagene.

Forfatter: Ulf "Ryssen" Eriksson

Höst Öst-resan 1995

Samling Smålandskaveln med den lilla bussen. Rutinerade förare Vello Pihel och Roland Coltén. IFK Lidingö vann förresten herrklassen, trots att de inte hade en enda Höst Öst-resenär i laget. Det kan man kalla starkt!

Nästa hållplats var inte vilken som helst utan ålagillet i Åhus. Ett kul jippo.

Peo Bengtsson räknade in sina följeslagare och fann att en saknades: Marit från Norge. Hon visade sig ha anlänt till Kristianstad på rätt tid, men dessvärre på fel plats. Dock platsade hon in under kvällens lopp.

Färjan till Swinosiuje var ej av HöstÖst-klass utan ny, flott, eleganta sovhytter etc. En natt utan sjögång.

Ej heller uppstod några sömnproblem. Men å andra sidan har god sömn inte varit någon bristvara genom Höst Öst-historien. Däremot är vanlig sömn ungefär lika ovanlig som tomflaskor i Stridsvig, och det vill inte säga lite. En bra start på resan i alla fall.

Det första racet ägde rum utanför Sczezin. Vädret var sju grader plus, molnigt och med svag medvind om man transporterade sig åt rätt håll. Gemensam start, kuperad terräng.

Herr doktor weltmeister Mårtensson visade kassan och vann den långa banan. Den korta togs hem av en annan meister, USM-vinnaren Danne Nilsson.

I skrivande stund

Nu, när jag skriver detta i bussen, i mörker, på autobahn är klockan 18 och stämningen närmar sig höjdpunkten! Autobahn och åter autobahn, 80 mil kvar.

Lugna bussen får bromsproblem och försenas, inklusiva felkörning. Peo är kartläsare!

På kvällen superhotell i Achpach - Sporthotel Son-nenhof.

Härlig frukost på morgonen och vidare iväg till Dag tvås TC i Althütte. Det är plus tio grader, molnigt, vindstilla och mycket rättvisa förhållanden. Tuff terräng. Återigen är det den där Mårtenssons dag, han vinner igen. Damdubbel på mellanbanan Yvonne Gunell och Johanna Lindgren. "Waggerydsexpressen" Olle Eriksson, fostrad i Väsby OK tar en meriterande seger på korta banan.

Vilka damer!

Dusch. Lunch i Almansbach, prisutdelning med stort tack till ortens arrangörer. Tablå dock när Peo kalla fram två "damer" då dessa visar sig vara unga killar i Patrik Sjöberg-frisyr. Stor munterhet och applåder från den talrika publiken.

Exakt 14.30 avfärd i vacker natur mot Lusanne via Schaffhausen - Zürich. Lugna bussen har reparerats, är åter i trafik. CeGe Berm börjar återhämta sig efter dagens hårda tävling, som han tyvärr ej startade i.

Tyvärr nu mörker mitt i vackert alplandskap på snabb schweizisk motorväg. Anländer till Lusanne bara en timme efter tidsschemat, vilket av samtliga betraktas som sensationellt.

Några tar en kvällsmacka, andra går och slaggar. En gotlandslöpare, här kallad John eftersom han heter så, tar en taxi ut på stan för att se Zürich by night.

Informeras påföljande dag att han faktisk befinner sig i Lusanne!

Minnesrik dag

Dagens övningar 15 km utanför stan. Dimma, vindstilla, plus tio grader. Så småningom tränger solen fram, det blir en minnesrik dag.

Underbart TC vid en hütte där ortens stugfogde lyckas få fart på en brasa trots dåligt fuktad tändved.

En marka med hembakade stora frukt- och sockerkakor, varm frukt och förstås ortens vin, Ja, vinet är en viktig del på kontinentala tävlingar. Olika platser har sina speciella viner, alla blir nyttiga för kropp och själ.

Tävlingen följs av ett TV-team. Schweiziska landslagslöpare deltar. Tävlingen blir dramatisk då gårdagens jumbo på mellanbanan, Pivo Bengtsson, går ner på korta banan och segrar inför jublad publik och massmedia. Likaså tidigare kortbanesegraren Dan Nilsson går upp på mellanbanan och sätter damligan med Carina Östlund på plats.

På långa banan förvisade stafettvärdsmästarene Bühler och Aebersold Jörgen Mårtensson till en bronsplats, konkurrensen var stenhård. Tyvärr drabbas vi denna dag av resans första olycksfall då Lisa Larsson satsar för hårt, faller och bryter armen med sjukhusvistelse och hemresa som följd. Tråkigt slut på resan för hennes del.

Olympiamuseet

Efter en delikat lunch på hotellet skiljs vi åt då en buss stannar kvar för besök på Olympiamuseet. Vi andra startar den långa resan mot Provence. Vårdsmästare Mårtensson tar ett par dagars välbehövlig semester, tar tåget till Venedig där han ska träffa sin fru Hege, nedflugnen för Venedig-weekend.

I flödande sol, genom ett fantastiskt landskap mot France, passerar gränsen klockan 15. Det går undan på franska auturoute. Grenoble - Valence - Aix en Provence - Grasse. Anländer till hotel Napoleon, hotel L' Oasis och hotel les Palmiers, det sistnämnda låg en bra bit upp i backen. Ett gäng konditionsstarka offrar sig för denna promenad.

Dock ingår några oldboys, en dam samt fotograf Ce Ge Berm, som dock anlitar några seniorer som bärare.

Senare anländer vår buss cirka 01 på natten och då uppstår ytterligare förlägningsproblem.

Per flyg kom nu även fru Kopland och Gunilla från Majorna. På kvällen provas en hel del viner Cote de Provence etc.

Det blir en tuff promenad upp till Hotel les Palmiers för vissa.

Seg morgon

Torsdag. Seg morgon, sov morgon och sightseeing. En buss går till Cannes och "la mer", intresserade får bade. Undertecknad UE H60 strövar runt i Grasse, så även en del andra yrvakna.

Något försenad avfärd till eftermiddagens competition i Parc de Milieres, skidstation på cirka 1300 meters altitud.

Det bär iväg uppför på serpentinvägar, jag undertecknad UE H60 kliver av bussen i Anden för att ett par timmar se till min stuga - en kort visit.

Då jag träffar min granne blir han intresserad av vad vi sysslar med och vi åker upp till TC. Jag fotograferar, vi tar ett glas på tävlingsplatsen. Det är en underbar plats och vädret kan inte vara bättre.

Tävlingen går på en helt ny karta i mycket gammal terräng. Här gick Championat de France i augusti, verkligen hårda banor. Terrängen är mycket variationsrik, vasst stenig, kalt och lavasten.

Svårt rita

Kartprofessor P-O Derebrant dekarerade att här är svårt att rita rätt karta, därav många kommentarer om densamma. Alain Pellegrin, Frankrikes mest anlitade kartritare, har dock gjort ett jättearbete. Nåja, även här lyckas en del vinna. Pivo var till exempel säker kortbanasegrare, norska kartritaren Terje Gudbrandsen lyckas slå säkra Carina Östlund och i Jörgens frånvaro ser vi Per-Åke Nilsson som segrare, tvåa Jörgen Olsson.

Direkt efter Tävlingen nästa mål Juordon, en medeltidspärla till stad, en liten idyll på en klipphylla med vidunderlig ursikt över Nice-Cannes och

Medelhavet. Tyvärr börjar det skymma och vistelsen blir kort men minnesvärd.

Legendarfest

På kvällen traditionell "Legendarfest" på en trävlig restaurang. Helafton med sång, vin och dans. De nya legendarerna Skogs-Ola och Uffe H60 Eriksson med flera. Enligt rykten förekommer en hel del mutor för att bli antagen i denna celebra samling och Skogs-Ola Johansson syntes smussla med diverse suspekta buteljer från okänd Hälsinge-ort (Holmsveden??). Vi som denna sena afton skulle klättra upp till Hotel les Palmiers fick det ej lätt. Vår fotograf CeGe Berm stannade kvar nere i stan på okänd plats. Även så dagens segrare Per-Åke Nilsson, som i par med John-Johnanlände till morgonens frukost iklädde aftonens festklädsel. John i badbyxor, benskydd och värmande yllemössa, Nilsson i kavaj och slips.

Patron på hotellet såg något undrande ut, inte undra på det!

Tidig avfärd

Denna fredag morgon var det tidig avfärd, något som inte kom som en överraskning för resenärerna som vant sig vid detta. Åter upp i bergen till Grenuliers les Neiges, skidort på 1400 meter, en frostig kristallklar luft och en sol som inom ett par timmar gör det möjligt att gå i shorts. Åter en fantastisk dag, åter ny terrängtyp och en karta som alla var nöja med.

Korta banor men tuff terräng. Det missades en del, bland annat var en tredjekontroll felplicerad, men vad gjorde det en så fin dag?

Med kvällsövningarna i kroppen från kvällen innan måste man ge eloge till följande segrare: "Lill-Tuvan" Inger Glans på korta banan, den norske bonden Jens Kristian Kopland på mellan och nu finsk seger på långa genom Mats Haldin före stridsvagnen Jörgen Olsson tätt följd av kartspecialisten P-O Derebrant.

Sportrestaurang

Detta var en trevlig dag samt en verkligt trevlig lunch med tack och utmärkelser till arrangörer och tävlande på en verklig sportrestaurang i fantastiska Greuliers de Neiges, närmaste skidorten för nobelessen i Nice och Cannes, blott 50 km från Cote d'Azur.

Sedan lämnade vi France över Col de Vence ner till motorväg. Passerade Yves Montands kära St. Paul de Vence, mot Venedig genom de oräkneliga vägtunnlarna på italiensk autostrada. Direkt in till middagsbord vid Lugano, ett flott hotell.

Vi sov på ett lika flott ställe. Det kändes skönt, bra sängar, välbehövlig vila. Dagen därpå väntade hård Dolomiter-terräng.

Deltaland

Lördag morgon. Tidig avfärd (vad annars) mot Velesugna, över det platta deltalandet, bergen i fjärran. Det börjar blåsa upp när vi färdas uppför det verkligt branta berget. Smal väg, som tur var mötte vi bara någon enstaka bil, liten bil dessutom.

Uppe vid TC blåser en iskall hård vind. Det kändes ovant efter den sköna vecka vi haft, men väl ute i terrängen blev man varm, backe upp och backe ner, åsar och jättegropar, spännande natur.

En del får problem. Jögge nu åter på plats och kämpade med Jögge "II" Olsson - segrare? Mellanbanan vanns åter av Jens Kristian Kopland och korta banan av icke-höstöstande Bengt Salomonsson, som på flygplansbiljett anlant till denna Venedighelg.

En mycket trevlig tävling där vi samlades på "tävlingskrogen" vid den värmande brasan, varm dryck och gott vin samt den obligatoriska pris- och minnesutdelningen.

Den till Italien importerade australiska OL-fantomen Maurizio Ongania strålade av glädje, så även Pivo Bengtsson.

På kvällen fria övningar. De flesta tog tåg eller buss in till Venedig för att bekanta sig med tävlingsterrängen för nästkommande dag. En sak är alla överens om: terrängen är flack, frånsatt ett hundra korta branta broar över kanalerna. Hur ska det här gå? undrade de flesta.

Huvudmålet

Söndag 5. november. Dagen D. Resans huvudmål för de flesta. Fantastiskt denna Venedigtävling, som började jippobetonad för ett antal år sedan. Nu är den en klassiker med över 3000 startande - störst i Europa utanför Norden.

Undertecknad H60 startade ej pga av ekonomiska svårigheter men blev anlita som videofilmare av Inger Glans. Hon är glad över att inte behöva släpa videoutrustning under tävling, hennes ringa längd gör ju inte saken lättare. Mitt resultat av videofilmandet undanber jag mig någon recension av, där gäller säkert ej så kallad nybörjartur. Min insats var dock beundransvärd i och med att Inger vann sin klass D40. I övrigt segrade vi höst östare i ett flertal klasser. Bra gjort efter denna hårda vecka.

Jögge tappade sin seger då han läste fel på ett staket och sprang över en förbjuden bro med polisen i hämlarna, fick vända vid staketet tillbaka över samma bro, bakom ryggen på samma poliser. Minus fyra minuter är mycket i denna tävling. Segrare blev istället en italiensk champion - Campanini.

Sedan följde en skön eftermiddag innan våra vägar skildes åt.

Vi i den stora bussen startade den föga lockande hemresan nonstop till Helsingborg via Rostock med Tore som styrman.

Denna vecka var för mig mycket givande och det kändes som man varit borta i minst 14 dagar. Det hände så mycket trots de långa busstransporterna.

Jag lider med dem som hade oturen att råka ut för förkylning eller magproblem. Men kom igen!
Nästa höst har du chansen igen.

ULF "RYSSEN" ERIKSSON